

ΕΚΦΡΑΣΗ

ΔΙΗΜΕΡΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΕΡΟΥ ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΟΥ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΕΚΦΡΑΣΗ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
Ι. ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΟΥ ΑΓ. ΤΡΙΑΔΟΣ
ΜΕΤΟΧΙΟΥ Ι. ΜΟΝΗΣ ΜΑΧΑΙΡΑ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ:

π. Ανδρέας Αγαθοκλέους

Τ.Θ. 42036, 6530 Λάρνακα - Κύπρος

Τηλ: 99607871, Φαξ: 22991545

www.isagiastriados.com

ΤΕΥΧΟΣ 161

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2016

ISSN 1019-5181

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ:

Ζαφείρης Δημητρίου & Υιός Λτδ, Λάρνακα

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Αγίου Φιλαρέτου Μητροπολίτη Μόσχας

Κ

ύριε, δέν γνωρίζω τί ὀφείλω νά ζητήσω παρά Σοῦ.

Σύ μέ ἀγαπᾶς πλέον ἢ ὅσον ἐγώ αὐτός ἀγαπῶ ἐμαυτόν.

Δός τῷ δούλῳ Σου ὅ,τι ἐγώ δέν γνωρίζω νά ζητήσω παρά Σοῦ.

Δέν τολμῶ νά ζητήσω παρά Σοῦ οὔτε σταυρόν οὔτε παραμυθίαν.
Μόνον παρίσταμαι πρό Σοῦ. Ἡ καρδιά μου εἶναι ἀνοικτή εἰς Σέ.

Σύ βλέπεις τάς ἀνάγκας μου, τάς ὁποίας ἐγώ δέν γνωρίζω. Ἴδε καί
ποίησον κατὰ τό ἔλεός Σου.

Πληξόν με καί θεράπευσον, κατάρριψον καί ἀνύψωσον.

Μή γνωρίζων τάς βουλᾶς Σου, σιγῶ ἐνώπιόν Σου. Παραδίδομαί Σοι.

Δέν ἔχω ἄλλην ἐπιθυμίαν ἐκτός τῆς ἐπιθυμίας νά ἐκπληρῶ τό θέ-
λημά Σου τό Ἅγιον.

Δίδαξόν με νά προσεύχωμαι. Σύ αὐτός ἐν ἐμοί προσεύχου. ❖

Εἰκόνα ἐξωφύλλου: Τά Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου (λεπτομέρεια).
Μανουήλ Πανσέληνος, Πρωτάτο, Ἅγιο Ὄρος, 1290.

Η ΔΙΚΗ ΜΑΣ ΑΦΙΕΡΩΣΗ

*Ἐπισκόπου Λήδρας Ἐπιφανίου,
Ἡγουμένου Ἱ. Μ. Μαχαιρᾶ*

Ἡ ἅ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου εἶναι ἡ ἑορτὴ κατὰ τὴν ὁποίαν, ὡς γνωστόν, ἡ θεόπαις Μαριάμ τριετίζουσα εἰσήχθη ὑπὸ τῶν γονέων της, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, στὸν ναὸν τοῦ Σολομῶντος γιὰ νὰ ἀφιερωθεῖ στὸν Θεόν. Καρπὸς τῆς ἀφιέρωσης αὐτῆς ἦταν τὸ γεγονός ὅτι ἡ Κυρία Θεοτόκος ἀξιώθηκε νὰ γίνῃ ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ Παναγία τῆς ἀνθρωπότητος.

Τί εἶναι ἀφιέρωση; Ἀφιέρωση εἶναι προσφορά πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ τί προσφέρω στὸν Θεόν; Προσφέρω ἑμαυτόν! Καὶ τί εἶναι τὸ ἑμαυτόν; Προσφέρω γῆν καὶ σποδόν. Τὴν ὥραν πού προσφέρω ἑμαυτόν ὡς ἀφιέρωση στὸν Θεόν, ὁ Θεός, ἐπειδὴ εἶναι ταπεινός καὶ Ἀγάπη καὶ παραγγέλλει «μακάριόν ἐστι μᾶλλον δίδοναι ἢ λαμβάνειν» (Πρ. κ/ 35), δέν περιμένει νὰ λάβει ἀλλὰ προτοῦ ἀκόμη τοῦ δοθοῦμεν, μᾶς καταπλουτίζει μὲ δῶρα πνευματικά. Αὐτὰ τὰ δῶρα εἶναι ἀσύγκριτα τῆς προσφορᾶς μας. Ἐμεῖς προσφέρουμε γῆν καὶ σποδόν, τουτέστιν τὴν προαίρεσή μας, καὶ Αὐτός μᾶς χαρίζει χάριν καὶ δόξαν.

Ἔτσι λοιπόν, ὁ καθένας καὶ ἡ καθεμίᾳ, καλεῖται νὰ γίνῃ ναός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, οἰκητήριον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Γιὰ νὰ τὸ ἐπιτύχει δέ αὐτό πρέπει νὰ ἀφιερωθεῖ, νὰ ποιήσῃ

τήν δικήν του εἴσοδον εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων. Αὐτή ἡ εἴσοδος, αὐτή ἡ ἀφιέρωση, πραγματώνεται ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἀποφασίσει ριζικά καί ἀμετάκλητα νά ἀκολουθήσει τόν Χριστόν. Τέτοιες ἀφιερώσεις γίνονται στό ἀναίμακτο καί στό αἱματηρό μαρτύριο, στόν μοναχισμό καί στήν ὁμολογία πίστεως. Ἀλλά αὐτοί πού πραγματώνουν αὐτές τίς ἀφιερώσεις εἶναι λίγοι, μπροστά στό πολυάριθμο πλήθος τοῦ ὑπολοίπου κόσμου.

Τί γίνεται μέ τούς ὑπολοίπους; Μποροῦν καί αὐτοί νά ἀφιερῶσουν ἑαυτούς στόν Θεόν; Πραγματικά μποροῦν. Κατά τό μέτρον τῆς ἀφιερώσεως εἶναι καί τό μέτρον τῆς ἀνταποδόσεως, γι' αὐτό καί ὁ Χριστός μᾶς εἶπε ὅτι «ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρός μου μοναί πολλαί εἰσιν» (Ἰω. ιδ/ 2). Καί πῶς ἐπιτυγχάνεται ἡ κατά τό δυνατόν καί κατά τό μέτρον ἐκάστου ἀφιερώσις; Αὐτή ἐπιτυγχάνεται μέ τήν τήρησιν τῶν ἐντολῶν καθώς ὁ Κύριος ἡμῶν διακελεύει: «ὁ ἔχων τάς ἐντολάς μου καί τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με» (Ἰω. ιδ/ 21). Καί ποιές εἶναι αὐτές οἱ ἐντολές;

Ὅλος ὁ στόχος καί ἡ προσπάθεια βρίσκονται σ' αὐτές τίς δύο ἐντολές: «ἀγαπήσεις Κύριον τόν Θεόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου καί ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου καί ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου» (Ματθ. κβ/ 37) καί «τόν πλησίον σου ὡς σεαυτόν» (Ματθ. κβ/ 39). Καί ποιό εἶναι τό οὐσιῶδες, τό ιδιαίτερο χαρακτηριστικό αὐτῆς τῆς ἀγάπης; Τήν ἀπάντησιν τήν ἔδωκε ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός καί διά λόγου, λέγοντας «μεῖζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τήν ψυχὴν αὐτοῦ θῆ ὑπέρ τῶν φίλων αὐτοῦ» (Ἰω. ιε/ 13), καί διά ἔργου, ἀνεβαίνοντας

στόν Σταυρόν ὑπέρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καί σωτηρίας.

Γι' αὐτό καί κάθε μέρα γιά μᾶς εἶναι τό σήμερα τῆς ἀφιέρωσης μας, διότι κάθε μέρα συναντοῦμε ἀνθρώπους καί γεγονότα καί πράγματα. Ἡ στάση μας καί ὁ χειρισμός πού θά κάνουμε εἶναι μία ἐξέταση καί κάθε ἐξέταση ἔχει βαθμολογία. Ἀξιολογώντας τό πῶς ἐνεργήσαμε, ἐάν ἐνεργήσαμε

τηρώντας τήν ἐντολή τοῦ Θεοῦ ἢ ὄχι, μπορούμε νά ἀντιληφθοῦμε σέ ποῖο σημεῖο βρισκόμαστε, στήν ἀφιέρωση ἢ στήν ἀπομάκρυνση, στήν μικρή ἢ σέ μεγάλη ἀφιέρωση. Σ' αὐτή μας τήν προσπάθεια ἔχουμε, ἐάν τό θελήσουμε καί τήν ἐπικαλεσθοῦμε, τήν Κυρία Θεοτόκο βοηθό, ἀντιλήπτορα καί συνεργό στήν δική μας ἀφιέρωση, ὥστε αὐτή ἡ ἀφιέρωσή μας νά εἶναι τελεία, εὐάρεστη καί ὀλοκληρωμένη. ❖

ΑΓΑΠΗ ΘΕΟΥ

Από τις Διδαχές του Γέρο – Παναή από τη Λύση

Νά μπορούσαμε να καταλάβουμε τη θυσία του Υιού Του! Μᾶς λέει ὁ Χριστός «γιά σᾶς θυσιάστηκα...». Τήν καρδιά μας θέλει. Ἐμᾶς τούς ἴδιους θέλει. Ἐμεῖς κάμνουμε γιορτές καί προσφέρουμε δῶρα, μά ὁ Θεός ἐμᾶς θέλει, ὄχι μόνον τά δῶρα μας. Μοιάζουμε σάν τή μάνα πού στέλλει τά μωρά της γιά νά δώσουν φαγητό στόν παππού, χωρίς νά πηγαίνει ἡ ἴδια. Καί ὁ παππούς λέει: «μά ἐγώ δέν θέλω φαγητά. Θέλω τή μάνα σας».

β. Ὁ Θεός συγχωρᾷ εὐκόλα, ἐπειδή μᾶς ἀγαπᾷ· θέλει τή σωτηρία μας. «Χάρισμά σου...» λέει. Εἶναι ἔτοιμος νά χαρίσει τό χρέος. Θυσιάστηκε γιά τή σωτηρία μας, ἐνώ ἐμεῖς εἴμαστε ἁμαρτωλοί. Αὐτό ἀποδεικνύει τήν πολλή του ἀγάπη. Καί λέει: «ἀγαπᾶτε τούς ἐχθρούς σας», διότι κι ἐκεῖνοι εἶναι παιδιά του. Διά τοῦ καλοῦ νικᾷ τό κακό.

γ. «Ζητεῖτε τήν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καί ταῦτα πάντα προστεθήσονται...». Ὅλα ὅσα ἔχουμε ἀνάγκη ὁ Θεός πλουσιοπάροχα μᾶς τά δίνει, ἀρκεῖ νά παραδώσουμε τόν ἑαυτό μας σ' Αὐτόν.

δ. Πρέπει νά μήν βγαίνει ἀπό τόν νοῦ μας ἡ ἀγάπη πού ἔχει γιά μᾶς ὁ Θεός. Δέν ὑπάρχουν λόγια γιά νά εὐχαριστήσουμε τόν Θεό, τόσα πού ὑπόφερε γιά μᾶς, γιά τίς ἁμαρτίες μας, γι' αὐτό κι ἐμεῖς ν' ἀντέχουμε, νά μακροθυμοῦμε.

ε. Ὁ Θεός θέλει τήν καρδιά μας ὅλη. ❖

Οταν αγαπᾶς κάποιον, τόν νοιώθεις ζωντανό μπροστά σου. Μοναξιά νοιώθει αυτός πού δέν αγαπᾶ, καί ἡ μοναξιά γίνεται μεγαλύτερη, ὅταν θέλω νά μέ αγαποῦν. Οἰσοδῆποτε ἄνθρωπος, εἴτε βασιλιάς, εἴτε ζητιάνος εἶναι, μόλις θελήσει νά τόν αγαποῦν, θά δεῖτε ὅτι ἀμέσως θά νοιώσει μοναξιά. Μόλις ἀρχίσει νά αγαπᾶ, ὄχι μέ ἀγάπη ἀνθρώπινη ἀλλά ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀρχίζει νά φεύγει ἡ μοναξιά καί ἀνακαλύπτει πώς ὅλη ἡ Ἐκκλησία, οἱ πάντες, εἶναι μαζί του. ❖

Ἀρχιμ. Αἰμιλιανός Σιμωνοπετρίτης

Τελικά κανείς δέ θά μπορέσει νά ξεφύγει ἀπό τό παιδαγωγικό σχολεῖο τῆς ζωῆς. Ἡ ἴδια ἡ ζωή δείχνει στόν καθένα ποιός ἔχει τήν τελευταία λέξη. Ὅτι σπέρνουμε, αὐτό καί θερίζουμε. Ἀλλά ὅσο πιά ἀργά τό γνωρίσει κανείς αὐτό, τόσο πιά ὀδυνηρό εἶναι καί τόσο πιά πολύ κοστίζει. ❖

Ἀπό τό βιβλίΟ Ὅρια ζωῆς

ἄνευ λόγου καὶ «αἰτίας»

Γιώργου Κυπριανοῦ

Ἦ ὅσοι λόγοι πέφτουν στὴν ἀντίληψή μας καθημερινά καὶ περνοῦν τόσο ἀδιάφορα; Λόγοι οἱ ὅποιοι θὰ μπορούσαν νὰ ἀποτελέσουν θέματα ὀλόκληρων συζητήσεων, ἀφορμές γιὰ ἔντονες ἀντιπαραθέσεις ἢ συγκλίσεις, ἐμπνεύσεις γιὰ καλλιτεχνική δημιουργία. Λόγοι οἱ ὅποιοι περνοῦν ἀδιάφορα, ἔστω κι ἂν ὑπῆρξαν προῖον μακρᾶς βασάνου σκέψευς, ἀπόσταγμα ἐμπειρίας, στεναγμός καὶ καημός ζωῆς. Λόγοι οἱ ὅποιοι κάποτε νὰ εἶχαν βάρος καὶ ὑπόσταση, νὰ ἀφοροῦσαν καταστάσεις πραγματικές ἔμπονες καὶ οὐσιαστικές, νὰ περνοῦν τόσο μὰ τόσο ἀδιάφορα καὶ ἀνυποψίαστα, χωρὶς τὴν ἀπαραίτητη προσοχή, πόσο μᾶλλον σεβασμό καὶ ἐκτίμηση.

Εἶναι καὶ ἓνα ἄλλο ζήτημα, τό πόσο φτήνυνε σήμερα ἡ ἀξία τῶν λόγων. Ὅλα τὰ λόγια ἐγίναν πετρόεντα, λόγια τοῦ ἀέρα, ἄνευ λόγου καὶ αἰτίας λόγια, λόγια πού σήμερα ὑπερπλεόνασαν μαζί μέ τὰ τόσα ἄλλα ἐρεθίσματα, τὰ ὅποια δέχεται ὁ ἄνθρωπος σωρηδόν καὶ μαζικά

πανταχόθεν καί ἀδιαλείπτως. Ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ἔχει κουρασθεῖ νά ἀκούει, νά μιλά καί νά σκέφτεται καί ἀπλά νά δέχεται παθητικά τόν βομβαρδισμό καί νά ἀντιδρά τανάπαλιν παθητικά καί νευρικά.

Λόγια, λόγια, λόγια. Λέξεις, φράσεις, ἀστεῖα, ἀτάκες, εἰδήσεις, σχόλια, γνωματεύσεις, ἀπόψεις, δημοσιεύσεις, ἐκδόσεις, διαφημίσεις, κούς κούς καί κουβέντες τοῦ καφενέ, διαλέ-

ξεις, ὀμιλίες, παρουσιάσεις, βιβλία ἐπιστημονικά καί ἀπλοϊκά, ἔντυπα καί ἠλεκτρονικά, ψηφιακά καί σέ χαρτί, πρόχειρο ἢ πολυτελείας, μίας χρήσης ἢ γιά νά στολιζει τήν βιβλιοθήκη, ὄλων τῶν εἰδῶν λόγια δύσπεπτα καί πλεονάζοντα, ὅπως οἱ ἐπιπλέον θερμίδες εἰδικά οἱ ψεύτικες τῆς καθημερινῆς μας διατροφῆς. Τή στιγμή μάλιστα πού ἡ παντοδύναμη καί καταλυτική δύναμη καί κυριαρχία τῆς εἰκόνας σάρωσε κάθε ἄλλη αἴσθησι καί νοητική διεργασία.

Μεγάλο ὄντως τό ζήτημα, ὅπως μέγας ὁ λόγος τοῦ εὐαγγελίου ὅτι ἓνας λόγος μπορεῖ νά ἀναστήσει καί νά μεταμορφώσει τή ζωή ἑνός ὁ ἀνθρώπου. Καί ξέρουμε πολλούς πού ὄχι

μόνο ἄλλαξαν τὴ ζωὴ τους δίνοντας βάση καὶ προσοχὴ σὲ ἓνα ἀγιογραφικὸ χωρίο ἀλλὰ ἔγιναν μεγάλοι ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας, ἀπὸ τὸν Ἅγιο Ἀντώνιο μέχρι τὸν Ἅγιο Λουκά Κριμαίας. Γνωστὴ καὶ ἡ διακαὴς ἀνάγκη τῶν ἀνθρώπων ποὺ ἀγωνίζονταν καὶ ἀγωνιοῦσαν γιὰ τὴ ζωὴ τους γιὰ ἓνα λόγο πνευματικὸ, ἡ ὁποία ἐκφράζεται καὶ συμπυκνώνεται στό γνωστὸ γεροντικὸ λόγιο, «Γέροντα, εἰπέ μοι λόγον». Καὶ κάθε λόγος ἦταν μετρημένος, ζυγισμένος στὰ μέτρα τοῦ ἀκούοντος καὶ τοῦ λαλοῦντος. Δοκιμαζόταν στὴν πράξη καὶ στὴν ἐφαρμογὴ καὶ ἂν ἄντεχε στὸν χρόνο καὶ στὴν πυρὰ τῆς ζωῆς ἔμενε εἰς τοὺς αἰῶνες. Ὅσο μικρὸς καὶ ἀπλὸς κι ἂν ἦταν. Ἦταν σμιλεμένος.

Ποιὰ εἶναι τελικὰ ἡ αἰτία τοῦ ζητήματος; Μήπως μέσα στὴ δίνη τόσων λόγων νὰ χάθηκε καὶ νὰ πνίγηκε μαζί τους καὶ ὁ λόγος περὶ τῆς ὄντως ζωῆς; Μήπως τελικὰ ἔχει ἐκλείψει παντελῶς ὁ οὐσιαστικὸς λόγος; Μήπως ἔχει ἐκλείψει ἡ οὐσιαστικὴ ἀνάγκη γιὰ λόγο ζωῆς καὶ μεταμόρφωσης; Μήπως ἐπιβάλλεται ἡ ἄμεση κατάπαυση τῶν λόγων καὶ ἡ ἀναζήτησις τῆς καρδιακῆς διαπροσωπικῆς ἐμπειρίας; Μήπως τελικὰ ἔφτασε καὶ πάλι ὁ χρόνος τῆς ἀπόλυτης σιωπῆς καὶ τῆς βύθισης στὴν ἔσω καρδίαν, τὴν καρδιά ποὺ ἀναζητοῦσε ὁ Ἅγιος Ἰγνάτιος Μπριτσιανίνοφ, τὴν σιωπὴ ποὺ ἀσκοῦσαν οἱ Ἅγιοι Ἀνδρόνικος καὶ Ἀθανασία; Μήπως ἔφτασε ἡ ὥρα τῶν οὐσιαστικῶν ἔργων καὶ ὄχι τῶν λόγων περὶ τῶν ἔργων; Μήπως ἐν τέλει ἐκλείπουν οἱ ἄνθρωποι τῆς σιωπῆς καὶ τῶν ἔργων, οἱ ἄνθρωποι τοῦ «ἄρκεϊ ὑμᾶς βλέπειν αὐτούς»; ❖

ΓΙΑ ΠΟΙΟΝ ΧΤΥΠᾶ Η ΚΑΜΠΑΝΑ

John Donne

Κανένας άνθρωπος δέν εἶναι νησί ἀκέραιος μοναχός του· κάθε άνθρωπος εἶναι ἓνα κομμάτι τῆς ἥπειρος, ἓνα μέρος τῆς στεριάς. Ἄν ἡ θάλασσα ξεπλύνει ἓνα σβῶλο χῶμα, ἡ Εὐρώπη γίνεται μικρότερη, ὅπως κι ἂν ξεπλύνει ἓνα ἀκρωτήριο ἢ ἓναν πύργο τῶν φίλων σου ἢ δικῶν σου· κάθε ἀνθρώπου ὁ θάνατος λιγοστεύει ἐμένα τόν ἴδιο, γιατί εἶμαι ἓνα μέ τήν ἀνθρωπότητα. Κι ἔτσι ποτέ σου μή στέλνεις νά ρωτήσεις γιά ποιόν χτυπᾶ ἡ καμπάνα· χτυπάει γιά σένα. ❖

Τό μάτι δέν εἶναι μόνο ὄργανο πού δέχεται τίς ἀκτίνες τοῦ φωτός καί τίς μεταβιβάζει παραπέρα, ἀλλά καί ὄργανο τῆς κοινωνικῆς συνεννόησης. Ὁ τρόπος πού βλέπει ἓνα πρόσωπο τόν ἄλλο, ἀποκαλύπτει τό μέτρο τῆς κλίσης του νά συνδεθεῖ μαζί του.

Ἄλφρεντ Ἄντλερ

Η ΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΥΙΟΥ

Αρχιμ. Παύλου Έγγλεζάκη

Αν ή πρώτη έντολή του Χριστού είναι ή αγάπη προς τον Θεό, ή κεφαλαία όμως αποκάλυψή Του είναι ή αγάπη του Θεού για τον άνθρωπο. Φαίνεται πτωχό και λίγο ίσως. Άλλά ό άνθρωπος αρχίζει πάντα έτοιμος ν' αγαπήσει και αυτό που τον κάνει κάποτε, ίσως συνήθως, άνίκανο ν' αγαπήσει είναι τό αίσθημα, ή ή πλάνη, ότι κανείς δέν τον αγαπά αυτόν. «Αγαπάσαι, ό Θεός σου σε αγαπά, σε αγαπά πάντα, αδιάλειπτα, άκόρεστα παρά την άμαρτία σου, μέσα στο λάθος σου, ένεκα τής πτωχείας σου» - αυτή είναι ή εύφρόσυνη άγγελία, τό εύαγγέλιον, του Ίησού. Η αγάπη του Θεού για τον άμαρτωλό και άπολωλότα, τον πτωχό και τό νήπιο, την πόρνη και τον τελώνη. Μία αγάπη άπρόσμενη, άνέλπιδη, παράλογη, ένας «έρως μανικός» (κατά την έκφραση του μεγάλου βυζαντινού Νικολάου Καβάσιλα) που δέν έπαψε ποτέ νά σκανδαλίζει τους δικαιωμένους και αυτό-ίκανοποιημένους φαρισαίους. Γιατί γι' αυτούς ό Θεός μπορούσε, και μπορεί, νά αγαπά τον μετανοημένο άμαρτωλό, μά για κανένα λόγο και ποτέ τον άμαρτωλό έτσι άπλως.

Στή φάτνη, εκεί όπου θρησκευτικό δόγμα και ποιητική άλήθεια άγκαλιάζονται, αυτό είναι τό νόημα και τό μήνυμα, τό μέγα και αίώνιο εύαγγέλιον: ότι ό Θεός τόσο αγαπά τον κόσμο, ώστε έρχεται νά πεθάνει γι' αυτόν' και ότι τίποτα δέν χωρίζει τόσο τελειωτικά τον άνθρωπο από τον Θεό όσο ή αυτοεγγυημένη θρησκευτικότης. Τά «Δόξα» των ούρανών δέν είναι παρά ή σωτηριολογική χαρά του Θεού για την άνατολή του καιρού τής άφέσεως,

τῆς καταλλαγῆς καὶ τῆς εἰρήνης. Ἡ ταραχὴ τοῦ Ἡρώδη, τίποτα παρά ὁ τρόμος τῆς ἐγκόσμιας βασιλείας μπρὸς στήν ἐρχομένη βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἡ ὑποψία τῶν ἀρχιερέων καὶ γραμματέων τοῦ λαοῦ, τίποτα παρά ἡ δικαία ἀνησυχία τῶν δικαίων καὶ συνετῶν γιὰ τὴν ἀδικὴ ὑπερβολὴ καὶ σπατάλη τοῦ Δεσπότη.

Τό φῶς τῆ φάτνης εἶναι ἔτσι τό φῶς τῆς λυκαυγῆς. Τό νόημα τῶν Χριστουγέννων τό ἐννοοῦμε ἀρχίζοντας ἀπό τόν Γολγοθᾶ καὶ πηγαίνοντας πρὸς τά πίσω. Γιατί τό ἄφωνο βρέφος πού γεννιέται σήμερα γεννιέται γιὰ νά πεθάνει γιὰ μένα, μαζί μέ μένα, ἀπό ἀγάπη σέ μένα, ἀντί γιὰ μένα. Γι' αὐτό σαρκώνεται ὁ Θεός, γιὰ νά πεθάνει γιὰ τόν ἄνθρωπο, ἄνθρωπος αὐτός τέλειος, καί νά λυτρώσει τόν ἄνθρωπο ἀπό τόν θάνατο, τή φθορά, καί τόν διάβολο. Γι' αὐτό σήμερα ὁ Λόγος ἄφωνο βρέφος καὶ νήπιο ἀδύναμο ὁ Δυνατός, γιὰ νά χαρίσει σ' ὅσους ἀδύνατους (πού ξέρουν ὅτι εἶναι ἀδύναμοι καὶ ἀνήμποροι) τό θαῦμα τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως. Γιὰ τοῦτο, οἱ ὑψιστοὶ οὐρανοὶ δοξάζουν καὶ οἱ ὅσοι ταπεινοὶ γῆϊνοι ἀγαλλιάζονται σήμερα. «Ὅτι ἐτέχθη ἡμῖν σήμερον Σωτήρ». ❖

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ = ΧΡΙΣΤΟΣ

Γ

ά Χριστούγεννα
είναι ο Χριστός
πού είναι αγάπη
έξομιώνεται μέ μᾶς
για νά μήν τρομάξουμε.
Τά Χριστούγεννα
είναι ο Χριστός
πού από αγάπη κατέρχεται
για νά μᾶς σώσει,
πρίν όλότελα χαθοῦμε
στής ζωῆς τίς παγωμένες καί ολοσκοτεινές νύχτες. ❖

Μαρίας Μουρζᾶ

«ΧΡΙΣΤΟΣ ΓΕΝΝΗΤΑΙ ΔΟΞΑΣΑΤΕ»

Θ

ἄχρονος μπαίνει στό χρόνο, ὁ ἄφθαρτος στή φθορά, ὁ
Θεός στά ἀνθρώπινα. Ἀκολουθεῖ ὅλα τά στάδια τῆς
ἀνθρώπινης ζωῆς, ἀπό τήν ἔνδομήτρια μέχρι τήν ἐνηλικίωση,
ζεῖ τίς χαρές καί τόν πόνο ὅπως ἐμεῖς κι ἄρα δέν εἴμαστε μόνοι!
Ὁ Θεός εἶναι ἀνάμεσά μας, ὡς «εἷς ἐξ ἡμῶν»!

π. Ἀνδρέα Ἀγαθοκλέους

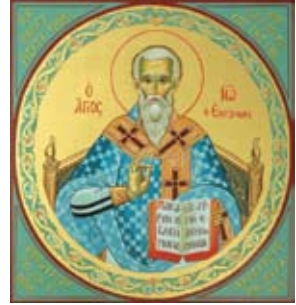
Ὅτι καί νά ἴμαστε, ὅπως καί νά ζοῦμε, ἐφόσον ὁ Θεός ἔγινε
ἄνθρωπος, μποροῦμε νά γίνουμε κι ἐμεῖς Θεοί κατά χάρη, μέ τό
νά κάνουμε τή ζωή Του ζωή μας. ❖

ΑΓΙΟΛΟΓΙΟ

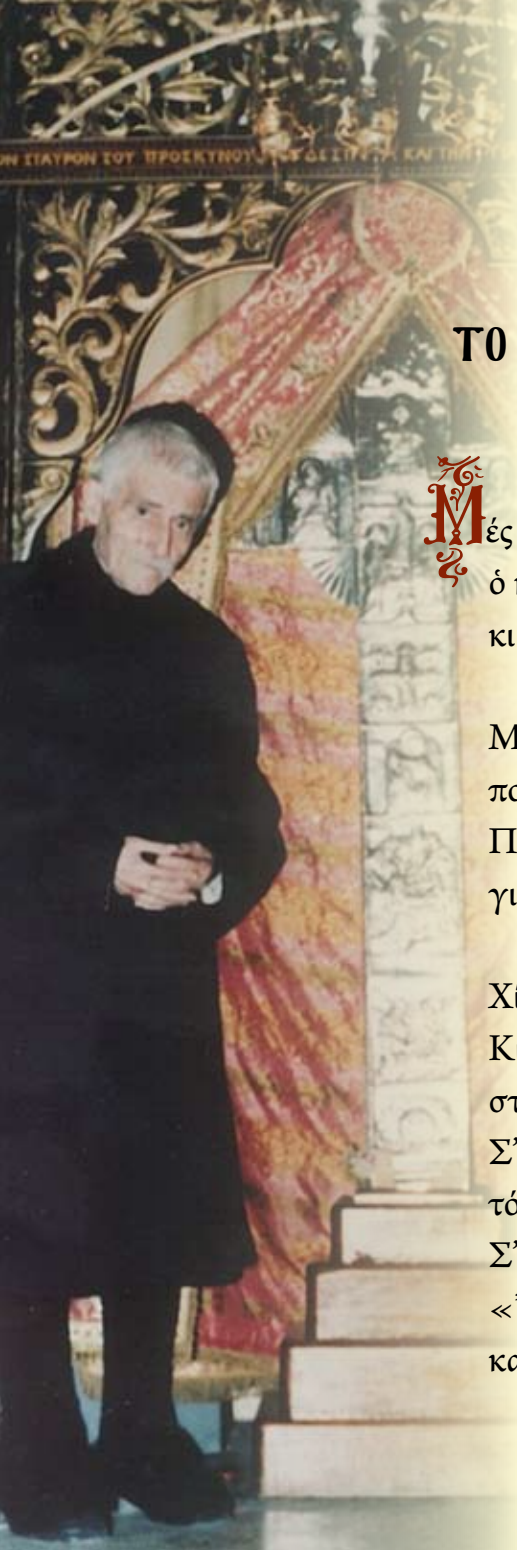
ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΕΛΕΗΜΩΝ

Ο Άγιος Ίωάννης ο Έλεήμων γεννήθηκε στην Άμαθούντα τής Κύπρου. Ήταν γιός του ἄρχοντα Ἐπιφανίου καί τῆς Εὐκοσμίας καί ἔζησε στά χρόνια τοῦ Βασιλιᾶ Ἡρακλείου (615 μ.Χ.).

Όταν μεγάλωσε, νυμφεύθηκε καί απέκτησε παιδιά, τά όποία ανέθρεψαν μέ τή σύζυγό του σάν ἀληθινοί χριστιανοί γονεῖς. Γρήγορα, ὁμως, ἡ γυναίκα του καί τά παιδιά του πέθαναν. Ὁ Ίωάννης εἶχε μεγάλη περιουσία καί τοῦ ἔγιναν πολλές προτάσεις νά κάνει καινούργια οἰκογένεια. Ὅμως τίς ἀπέρριψε ὅλες, ἀπαντώντας: «Εἶμαι πρός ὅλους ὀφειλέτης. Διότι οἱ χριστιανοί ἔχουμε ἀλληλεγγύη. Δέν τό λέει ὁ Παῦλος; Εἴμεθα μέλη ἀλλήλων. Ἀφοῦ, λοιπόν, ἔχω τή δυνατότητα νά δώσω στους ἀδελφούς μου, ἄρα εἶμαι καί ὑποχρεωμένος νά δώσω. Νά γιατί ἐργάζομαι καί δέ θά πάψω νά τό κάνω. Ἡ περιουσία μου δέν μπορεῖ νά εἶναι ἀνώτερη ἀπ' αὐτά τά χρέη μου».

Γιά τή λαμπρότητα τῆς ζωῆς του, ὁ Ίωάννης ἔγινε ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξανδρείας. Διέπρεψε σάν πνευματική λυχνία πολλά χρόνια καί ἔκανε πολλά θαύματα. Ἐπειδή δέ μοίραζε πλουσιοπάροχα στους φτωχοῦς τήν ἐλεημοσύνη ὀνομάστηκε Ἐλεήμων. Εἶχε καταστει τόσο σεβάσμιος, ὥστε καί αὐτοί οἱ εἰδωλόατρος τόν σέβονταν. Τελικά, εἰρηνικά παρέδωσε τήν μακάρια ψυχή του στό Θεό τό 620 μ.Χ. ❖

ΤΟ ΦΩΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

Μές στά μάτια του, κατοπτρίζονταν
ό ήλιος κι ή θάλασσα
κι από κεϊ ξεκινούσαν μυριάδες ακτίνες.

Μία δέσμη γιά κάθε άνθρωπο
πού συναντούσε ή ματιά του.
Πώς μ' άλλο τρόπο θά τοῦ ιστοροῦσε
γιά τό μεγάλο ἔρωτά του, τόν ήλιο;

Χίλιοι ήλιοι
Κι ὄχι ἀστέρια
στό διάβα τοῦ παπποῦ ἀνάψανε.
Σ' ἓνα μέρος τῆς γῆς
τό σκοτάδι νικήθηκε.
Σ' ὄλη τή γῆ νικήθηκε!
«Ἐγώ εἶπα Θεοί ἐστε
καί υἱοί Ὑψίστου πάντες».

Γεωργία Ἀγαθοκλέους